

[Bertel Dahlgaard.]

Dagene før Seddelomvekslingen laa paa ca. 1 124 Mill. Kr., og i Dag, efter at de gamle Sedler er inddraget og de nye Sedler har afløst dem, er Seddelcirkulationen atter steget til omtrent det samme Beløb som forud for Seddelinddragelsen. Det skulde man lægge Mærke til. Hvad Grunden er dertil, er der vist ingen, der kan sige med Bestemthed; men der er een Ting, jeg kan sige med Sikkerhed, at det skyldes i hvert Tilfælde ikke, at mere Produktion, øget Arbejde og øget Vareforsyning har gjort et større Seddelomløb nødvendigt. Det, der er sket, er, at Seddelcirkulationen er steget med samme Varemængde og ved samme eller mindre Produktion. Det er et Inflationstegn. Det stemmer med, at de mægtige Beløb, der af Staten er disponeret over siden Kapitulationen, i meget ringe Grad er gaaet til produktive Formaal.

Jeg har den bestemte Opfattelse, at man bliver nødt til at tænke noget mere paa hele dette Forhold. Jeg kunde godt sige det saa stærkt, at jeg tror, man bliver nødt til at tage Reb i Sejlene. Jeg siger det ogsaa med Henblik paa de meget store Beløb, man forbereder sig paa at tage ind i Statskassen paa den kommende Værnemagerlov. Jeg haaber, at den høje Regering helt er indforstaaet med, at det ikke gaar an at lade disse Beløb, der eventuelt derved indkommer, gaa direkte ud i Forbruget. Saa vilde Værnemagerloven nemlig blot blive en ny Inflationskilde og ikke bidrage til en Sanering af vor Økonomi, saadan som den gerne skulde det.

Jeg har sagt dette, fordi jeg har den Mening, at Danmark har Muligheder for en sund Stabilisering af sin Økonomi. Det er en stor Lykke, at vi midt i et ødelagt Europa staar med denne absolutte Mulighed for at opretholde et sundt Pengevæsen og en sund Økonomi; men saa maa vi ogsaa erindre, at Betingelsen for, at vi kan udnytte disse Muligheder, er, at vi fører den rigtige økonomiske Politik. Gør vi ikke det, da vil Mulighederne svinde bort fra Maaned til Maaned.

Det er bl. a. derfor, at jeg for min Del har anset det for saa vigtigt, at vi meget snart fik Valget. Der maa skabes Grundlaget for en Tilstand, hvor en Regering her i Landet tager Ansvaret for en bestemt Politik. Det er vigtigt, at vi kommer ind i en Tilstand, hvor der er en dristig Vilje til at sige ja til alt det, som fremmer Produktion og Omsætning, men hvor der ogsaa er Mod til at sige nej,

hvor øgede Udgifter undergraver selve dette Formaal.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Norlev spurgte den højtærede Udenrigsminister, hvorfor man havde faaet denne Kurs paa 19,34, og hvilke Konsekvenser det medførte. Den højtærede Udenrigsminister plejer jo at være rask til at give Besked, men i dette Tilfælde fik vi intet Svar. Det ærede Medlem Hr. Norlev spurgte, om der forud for Fastsættelsen af denne Kurs havde fundet Undersøgelser Sted, saa man var klar over, at Kursen kunde holdes fast uden Importregulering eller Eksportpræmier. Det fremgaar af det Svar, som den højtærede Udenrigsminister har givet, at det har man aabenbart slet ikke tænkt paa i Forvejen, det er først bagefter, man skal til at undersøge det. Det fremgik af den højtærede Udenrigsministers Svar, at Kursen 19,34, som det ærede Medlem Hr. Norlev udtalte, blot er en Tyskerkurs. Det er en Kurs, der er fastsat paa et Tidspunkt, hvor der ikke var Samhandel uden for det meget begrænsede Omraade. Og med Hensyn til Konsekvenserne af denne Kurs, som Regeringen som Helhed er gaaet ind for, faar man saa her i Tinget den Besked, at herom raader der forskellige Anskuelser inden for Regeringen. Man ved altsaa ikke engang, hvilke Konsekvenser den Kurs kan medføre, som man er gaaet ind for, og man faar intet Svar. Det eneste gode, som jeg synes der kan være ved Udenrigsministerens Svar, er, at vi fik at vide, hvad man ikke ved, naar man ikke er Medlem af de 6 Regeringspartier, hvad selve Overenskomsten gaar ud paa. Her fik vi bl. a. at vide, at den kan ændres med et Varsel, hvis Længde man for saa vidt selv bestemmer; det skal være saa langt et Varsel, som det er muligt at give. (*Udenrigsministeren* [Christmas Møller]: Det ærede Medlem kan vel læse Bekendtgørelserne, som bliver offentliggjort?). Jeg ved ikke, hvilke Bekendtgørelser der er tilstillet Rigsdagen i den Henseende. Jeg mener, det var naturligt, at Rigsdagen fik Besked.

Jeg vil saa sige, for at man kan være klar over den Stilling, som Retsforbundet indtager, at vi ønsker, at Kronens Kurs skal fastsættes under Hensyntagen til de ydre og indre Forhold, saadan at vi kan faa et fast Prisniveau, men at det ikke skal være nødvendigt at gaa til kunstige Foranstaltninger over for Erhvervene i Forbindelse med Fastsættelse af Kurserne.